

מְעַתָּה אַעֲמִיקָה אֶלְעָנָה

גלוון תנ"א | פרשタ בראשית | תשפ"א | קהילת חניכי היישובות | רמות ב'

גָּלוֹן מִירָחֶד

חַלְכֹת מִצְרִיָּת בְשֻׁעַת סֶגֶד

ש' שערת שמצטראפם והוא שומע מרוחק או מצד שני של רח'ר
בבביה אחר רוחוק לגמור שכיוון שעשרה הם במקומות אחד שכינה שרואה ביןיהם ואז אפי' מהו עשרה במקומות א', אפי' מי שאינו עמהם יכול לענות שוע'ו (ס' נה סע' ב'), והיינו אפי' הורה בתפקידו בתקפה אם אין בקי. ויכול לענות אמר, אישיר, קדושה וברכו וכן יכול להוציאו ובתפקידו בתקפה לאלו העשרה. מב' (ס' ק' ס). ויכול בשעת' (ס' נה אות ה, בכח' א' וא' ובורה' שמש אות כ) שבכח' י' נחשב מ��פלל עם החבור. וכן הוא בשעת' ממעמקים (ח' ס' ד' ד' וה'ג) וגולה מכו' בחכמי' משא' (אוח' ס' נה) בס' משנה שכיר (ח' סי' ל) שככל השומעים את התפללה מהשי' מצטרפים למנין כבבב' שטעומים בחוץ ואינם רואים אלו את אלו. אלols במא' (ס' ק' נב' ונח) מובהר דעתחוב תפלה בחבור ומ' י' אינו כבבב' ממש. ודעת החז'ז'יא' (ארחות רביון ח' עמי' צד) דלא כהמ'ב' ועי' בהילכ'ש ('פ'ה הגה יה' במש' הגרא'ז' צ' ג').

"א"א טוינוויף מאPsiיק אפלו הוא מרוחק ממאנו יותר מרבע אמות כיון שהוא מאPsiיק בין העשרה לבין זה שורצה להצטרכ' עmons כי גורם לשכינה שאינה שורה בכאן, ואפלו אכן יכול לענות לדעה זו. וכן הדין אם מאPsiיק עבדות כוכבים או עובד כוכבים. צויע' (שם) בשם י"א. ומוב' (ס"ק ס-ס'). ויש מקדים. עז' בעמ' ב' (ס"ק סב) שמדוברת החישע דין זה בלשון וי"א משמע הדין זה לא פסקה להן וכן משמע מורה"א באיש עט' ס"א דלא ס"ל כן. ובכחיה' (ס"י נה את צח) כתוב שוגן חשייע רובה כדעת היהיא. ולמעשה ענה אש"ר וקדשה כי שם רק פסוקים אבל ברכו לא ענה. נז' ב' שם חמ"א). וו"א שאם הטינופת מוצאת תוך רשות אחרית (כגון תוך פחים טמוניים) או שם תפטלל בקומה עלינה שהיא מעל י"ט מהפרקע לא חוץ כלל. [מזהה'(ח'ב סי' ב)]. עז' שמתפלל בקומה עלינה שהיא מעל י"ט מהפרקע לא חוץ כלל. [מזהה'(ח'ב סי' ב)]. עז'

ברכת כהנים מהמפרשות

לשםוע חורת הש"ץ וקידושה דרך טלפון, רם קול, שידור חי ובdry' בבחנים השוחטים בעמידה ומטרפים לעבור דרך חלון והוא יכול לשאת כפיהם דרך חלון או מופasset. עלייל אונון הציגו למניין. וכן מבואר בשפט הקהלה (חיג' סי סח'). ואם אפשר עליהם להחזיר פניהם כלפי הצבור המתפלל ואם לא יעשה כלפי העם. עלייל שוע' (ס"י קכח סי ז ומיב' ס"ק ל').

לשכונע חורת הש"ץ וקידושה דרכ טלפון, רם קול, שידור חי ובdry' מי שאין בידו להתפלל במניין לכתהלה יתפלל בשעה שהציבור מתפללן זרם בידיו לשמעו קדושה וקידוש דרכ הטלפון, רם קול בשידור חי, טוב שיעשה יד' קדושה וכדי מדין שומע עוננה. געדין שידיינו לש' שכון להוציאו דיבערן כו' לנען אמן על הרכבות ששומע בדרכ זו יש לו לעסוק. עני' במנחים' (ח'י ס' קח). אלום האג'ים (ח'י סי' כא'ות ד') פלונוט אמן בכח'ו. וכן נקט במועדים זומנים (ח'י סי' ס' קח). אלום האג'ים (ח'י סי' ס' קח). והואobar משה (ח'י סי' קס'). עני' עד בהגה דלהן לענין שמיית קרה'ית בכח'ו.

אמירת קדיש ע"י שליח
 מי צריך לומר קדש על אביו או אמו וכדו' ואין בידו להצטרף למנין יכול למןנות שליח לאחר המתפלל בכבודו שיגיד קדש במקומו עבורים כי שלוחו של אדם במוותו. בדיןין זאב (ס"י ר' ואן פסק חמ"א סי' קלב ס"ק ב). ועי' במתה אפרים (אלף דיני קדש יтом במוותו).

הפטון בתפלה

להפוך תפלת י"ח ע"מ לח بواس מוסכה

לhapiskek עיי רמיזה אם יש צורך בכך כמבעור להלן.

ב

אפאילו במקום הפסד ממון אין להפסיק תפלת י"ח. נמייב' (שם ס"ק ב). ועי' בכחיה'(אות ז) דחאה אמרה הא דמובהר ברמ"א תרכ"ו שאין לבזבז בשבייל מצואה יותר מהמושג כיוון שמדובר לפני המלך אין זה דרך כבוד להפסיק מפני הפסד ממוון. והיינו דוקא כיישר צורך להפסיק עיי' דיבור, אבל עיי' הליכה כיוון שהשליכה איננו הפסק גמור עיי' במ"ב(ס"ק י') שהליך אינו כיב הפסק כUMBORAH בש�ע' (שם ס"ע ב) והמיא ס"ק י), במקומות הפסד מרובה יש מקום להקל. נברכת הבית (שער מס"ק ח) עי' פ"ש משמעות המיא הנל' עלל כן באופן שלול לקבול קנס מסוים אי חביבת מסכה מותר להפסיק בהליך עיי' ליקחת וא' ולחbeschה. וכן אם עושה כדי שיוכל לכובן רשאי לעקור מוקומו. נמייב' (ס"י קד ס"ק א-ב ו-צ' ז) ועיי' (ס"י קד ס"ק א) שמותר אף לרמרו. עיי' מש"כ בזה בשםעתה עמיקתא גלוין קצ'אי. ולענין הפסק ס"ק י').

בפרקם, עי' בשוע' סימון ס"ו דבין הפסדים, שallow בשלות אדם נכבד, ומחייב שלום לכל אדם. ובמציאות, שallow שלותם מי שהוא ריא ממוון: אבוי או רבו, או מי שהוא גדול ממנו בחכמה וכ"מ מלך או אנס, ומחייב שלום לאדם נכבד ואפאילו באמצעות הפסק. עyi' בהה"ל (ד"ה אטס) בשם שלמי שמהנה בשם מהרש"ק דאפילו בשביל הפסד ממון מותר להפסיק, עיי'. ועיי' בשוע' שבספק שמע ישראל ובשבכליו שלא יפסיק בהם כלל, אם לא מפני מי שריא שמא יהרגנן, עיין).

עַבְרִי אָרוֹת חַיִים

תפילה

חוות תפלה בשעת צר
 בזמנן כראה חוות תפלה הינה מה"ת לכל הדעות. [דעת הרמב"ם (ספה"מ עשה ה, והל תפילה פ"א ה"א) בשם "מה ת' להתפלל בכל יום ולמד כו' הפס' (שמות פ"כ) ייעבדת את ה'"ו. אלומ דעת הרמב"ר (השות עשה ה) שהחובב להתפלל בכל יום הוא דרבנן. וכות' המ"א ("ס"י קו"ס"ק ב' בשם השמי"ק שבעת חוות ודי הוא מה"ת. ועיינו בברמבי"ן (שם) שכתי' שאמר שהפס' ועבדתם את ה' מדבר על תפילה אولي תהיה הדרשה שמצוות לעת צרה שאבאמין שהוא ייתעללה שומע תפלה והוא המציל מני המצורות בתפילה ועקה, ע"כ. וחחינך (סוף מצוה תל) כת' בשם הרמב"ר שמי שצרכ לו ולא קרא אל ה' להושיעו, ביטל עשה זה, ע"כ. ועיי' מש"כ העורחה' (ס"י פט אותיות ד-ה). וממי אף לדעת הרמב"ם נוסח התפילה זומנה הם מדרבנן עי"ש ברמבי"ס (מצווה י) וכן בפער א' ביטו מות' לתפלה].
 סג' עי' באבדורום (ריש שער ב').

בשעת מגיפה מרבים בתפלות, באmittת הקטורת וצדקה וגוזרין תענית בפדיון ומחלקין אותו לעניינים. [ערואה"ש סי' תקע אות ט) ע"פ הזוהר. ועי' באגדות ר"א (שם) איזה תפלות לומר].

תפילה הציבור

מקום שיש פגעה בבריאותו

און"פ שיש להשתדל להתפלל בהבח"ג עם הציבור ש"ו (ס"י צ סע' ט), מ"מ מי שאין בידו להתפלל במניין מחמת הדבקות והתפלל ביהדות. נזהרי מצינו בדי אליהו (ס"י ז"ה ומלשון) שפסק שבמקומות הפסד מנוו אין מחייב להתפלל בצדור, ואילו אמרו בלבדון "ישתדל" להתפלל עם הצדור. עיי' דבכה"ג לתפלל ביבתו ולא בהבחנין כיון שאסור להקדים תפלו התפללה הצבור, אאי' גלויל כל ונראה שהמחמת האונס מתפלל ביהודי דבכה"ג עדיף שתתפלל בה"כ. והביאו המ"ב (ס"י צ"ק כת), ולפי' בחוש חול וקי"ו שיש סכנה שא"צ להתפלל בצדור. ומי מש"כ בשמעתא עמייקתא גלוין קמ"ד]. וכן במקומות שאסoro להתפלל בצדור במקומות אחד מחמת הראות הרשות ע"מ למן העתקהויות וחיב להשמע על הראות ואין עליו להתפלל במקומות אלו. עיי' בשמעתא עמייקתא ולגינותת כת"ג וכח' שהבאנו מגדרי הפסוקים שרבבה גמורה להשמע על הראות, ואcum''].

צירוף עשר בפי נספח מהחוק עיי' מדויקות (קפסולות)

בינת' כניסה המוחולק עיי' מדויקות, אם המוחיצות לא מגיינעות לתקרה מצטרפים לעשרה לכל הדעתות. נושא' (שם עיי' יט) בסיס יש מי שכתב ("הסמייק"). וכן נושא' הכה'ה' (שם) והואר לציוו' (ח'א סי' טו). ואם יש פחות מג'ש תלי הדבר בהאמן בלבד לחומר. ובענין זה נראה דיש לתקל כי דעת הרוב הופסוקים דלא אמרין בלבד לחומר, עיי' בזה בשמעתא עמיותא גליון קצ'ז'. אולם מגיעים המוחיצות לתקורה, מצטרפים אום המוחיצות שקובות, לדעתה המקילים לעיל בצירוף עיי' ראייה. ניש' לדון האם לדעה ראשונה שהביאה השיע' ש'שיית הרשות'א ח'א סי' צ'י' גם מצטרפים בכח'ו, דהיינו ס' לדינה של השיע' אפי' היא גבנה מואוד מצטרפים דמותבטלת כי היא עומדת לשימוש בהכ'ו. ואוי' אפשר דה'ה מוחיצות אלו. אולם נראה שהם אינם בטילות כי הם עומדות רק באופו ארעי ועוד שהם לא באים לשמש את הבהיר, אלא אדרבה היא בא להפריד את הצביע זמי' (למעט חשש הדבקות או שלא יצטרכו כולם להיות בדיור אום מטורר שא' המטופלים חולות) ועכ' ייל' דוגר מבימה שבא לשמש לצורך התפללה. אלא די'ו' דכיוו' שבאליה אסרו עליהם עפי' חוקי המדינה להחפכל במקומות הדרב נחשב כבא לשמש את הבהיר. שוב פירסם הגר'י דינר שליט'א בשם הגרא'ך שליט'יא כי הם לא לשם מוחיצה ונחשב כבריחוט של הבהיר זומי' לבימה של שי'ז'.

בchap' ג' מוחיק עיי' וילנויות
כל הניל' בשחבהכ' נ' מוחולק עיי' מחיצות גמורות אבל אם מוחולקים עיי' ווילו' מצטרפים בכל אופן לכל הדעות. נbam' ב' ס'ק' מט). ועיי'יש שאם פרשו ווילו' עמי' שתהיה מוחיצה המתורה (כגון בפni ס'ק' חט') היו נמי מוחיצה החוץת לצירוף עשרה (דמגוי דוחה מוחיצה לזהו, והפיג' א' ס'ק' יב' מצד' דבר כל גווני מצטרפי, עיי'. ועיי'יש בפמ' דכת' כן כי לדעתו דבר זה תול' במשיכ' הריק'יש' (עד' לחם סע' יח') שאם היו ט' מתפללים בבית וא' בסוכה מצטרפים, כבש' ריעיג' (סע' א') בענין קידוש, והמ' מבואר דכוין שאין מוחיצה הסוכה עשויה לתרשיש אלא לשם מצות סוכה לא מספיקה, עיי'. אולם ייל' דבנ'י גרע טפי כי המוחיצה עשויה להפריך, עמי'ן. ומ'י' אם יש עשרה במקום א' מצטרפים בכל אופן מבואר להלן.

צירוף עשר דרך מופתות (צירוף עיי ראייה)

בשעת הדחק ניתן להתפלל כל אחד ברשותו ולהצטרכ' למניין עיי' שרוואים אחת את השני, כגון דרך מופסתות. וזה מועל אף אם שלמחיצה המפרידה ביןיהם. בכך משמע מהשייע' סני נה סע' יד) וכות' חמיב' ס'ק (נד) דומע כל קידרואין ואיז. ועיי' בפמיג' שכ' שמשמע מהשייע' בסע' ייז' ייח' וויט היפך מזוה, מיירוי באפום שאין א' רואה את השני. וכבר נקטו כן הפירחים (ס'ק יג) והטמה יוסף (ח'ב סי' יט). ועיי' בפמיג' דהכא כל מזימן, דהתמס אף בבית חדר א' בעינן רואין זה את זה, ובאן בחדר א'ץ' רואין איז'. וכן נקט המכחים' (אות' יא) להקל בשעה' ד' דומה למצבנו עתה, עייני'ו. והביאו השער'ת (שם). והמ'ב בס'ק נ' סטם דמיהני רואים, ובבס'ק נ' כת' כת' ד' אדם אפשר במקל להחמיר עיטה כו. ובבה' לד' היה וחוץ וד' היה שי' יותר טוב להחמיר. ובבס'ק נ' כת' כת' שעשה' א' אפשר שיש להקל. ומשמע מכל זה שלמעשה יש להקל בשעה' ד'. ובאי הערווה' ש' (אות' יב) דטעם המקילין כי עקר הרשות השכיחה היא על הפניםCDCתיב' כי קרון ערו פנוי. והערווה' ש' (שם) של דלא מעיל צרכו בכח' ג. וכן פתק הכה' ח' (אות' ע), וכן מצדד השבח' ל' (ח'ט' סי' כ). ומ' מ' נ' שעשה' ד' כמו במיצבונו עתה שיש בוטול הבה' ובתפקידו יש לסמן להקל אף לשיטותם וככל בשם השער'ת. והארכנו בזה בשמעתא עמייקתא ולילו תכ'ב.

בפילהט אפיים

אין נפילת אפים אלא במקומות שיש ארון וסיד' בתוכו, אבל באלה זה ואמורים תחינה בלבד כייסוי פנים. [רמ"א (ס"ק קלא סע' ב) עפ' הרוחוק (ס"י ש"ד) המובה בבב"י (שם). ווי"א שאם יש שאור ספרים יפול על פניו. שכבה ג' (שם)]. ויש חולקים. נאר' אותן ה. ועי' במ"ב (ס"ק אי) שהbias פלוגותם. ונלעדי שבזמננו השודדים יש בהם פרשיות מהותה דוחיב בספר לעניין זה]. **ובעל קהילות יעקב זצ'ל** ואורותה רבנו ח"ב עמי (ס) נהג ליפול על פניו בהדרור, כיון שהוא בו ספרי קודש. וכן דעת בעל השבט הלו מבית לו קוּבָּשָׁא לְאַלְמָנָה עַמִּינֵי הנגיד ח' (שם).

חצר בהכ"ג ומרפסת שבית
המתפלל בחצר בהכ"ג נופל על פניו כשיcoli לראות מקום הארון הקודש של הבהיר'ן. [רמ"א ומ"ב (שם)]. ולפייז ייל' שה"ה למ��פל במרפסת וככל לראות ארון הספרים בביתו שעליו ליפול על פניו (לדעת המכחיבים לעיל).

מנגן ירושלים
מנגן ירושלים ליפול על פניהם בתהנון אפיקו במקום שאין ספר תורה, משום שבירושלים בכל מקום נקרא לפני ה'. [ספר ארץ ישראל (ס"י אוות סט). ובashi ישראל (פ"ה הגה לט) הביא בשם הגרשוני' זצ'ל שמשתקף אם חזרה בכל זה].

ברכת מעין שבע

במניין המותקים בתבואה בחצר
מנין המותקים בתבואה בחצר כיוון שאינו מנין קבוע לא מרכיבים ברכבת מעין שבע. שבע' (ס' סי' רצח סע' 1) ומיב' (ס' קד'). אבל אם יש קביעות עלஇזיא ימם ויש סית' אצלם דומה לבית הנסתת קבוע ואמוראים אותו. נמי' (שם). ומণינין המותקים ימם חזרות וככדו' אם ידועו שיתקייניוו כמה ימם כי ידוע שההשווות אינם מאפשרים כיון מנינין בבה"ע גם בזמנים הבאים) ויש להם סית' יברכו, ואם לא ידוע אם יתקיימו כמה ימם כיון שעומדים להתבטל לא יברכו כי איינו nochesh מבניין קבוע. נכללו' (שם).

מנג'ה ירושלים לומר ברכת מעין שבע אף במנין שאין קבוע. אלהו אורי (שבת שובה). עניי בגין איש חי (שנה ב') פוי ורואה אותן ז' וכח' (ס' רסח אותן ד') שכן מנג'ה המקובלות. ועדת הגרשוי' ז' צ'ל שיש להנוג' כן בכל רשותם. ועדת הגרשוי' ז' צ'ל (שש' ס' פס' מה הנה נ) לאפשר שזה רק בירושלים שבתווד החומות).

כטלה ידים וטבילה עזרא

חובת נת"י ביציאה מבה"כ עם כפפות (لتפללה וברכות)
הטיל מים ולא שפssh או שלבש כפפות גומי וכדו', אף על פי שצרכיך לבך אשר יצר, אין
חייב ליטול ידיו אלא שיש בהזזה משום נקיות ומשום הכוון (מחמות שצרכיך לבך). ש"וע" (ס"י
ז ע"ב), וכן הדין אם עשה צרכיו ולא נגע במוקומות המכוסים. ש"וע" (ס"י תרג' ע"ג). ומ"מ
لتפללה צרכיך ליטול אף בלא הטיל מים כלל. נ"ה (ס"י ז' ד"ה הטיל). ועיי"ש שאם שפשץ צרכיך מדינה
ליטול ואם שפssh ביד אי' ע"ץ מדינה רק אותו היד לדומכה במסכתא יומא ל ע"א תיר' הלכה בסעודה וכו' עי"ש
בראשיונה בה שמות ברונו]

יצא מבית מבחן' קבוע
כל הניל אס לא נכנס לבית הכסא קבוע, אבל אם נכנס לבית הכסא קבוע צריך ליטול דיוו. שמי' סדי (ד טע יון). אלא שבבית הכסא קבוע של זמנו "יא שא'ץ נט'י" אם לא נעם במקומות המכוסים). גאנשטיין זיל (וליכיש פיב' בא את ד). ועי' בהוז'א (וואח' סדי יוז סק ד) ואם הוא דומה לה'כ' של פרטאי שאין לו די בית הכסא ממש השוואה איננה נשarra טס אלנא נופלת למורוק, או שווין שמתובעת טס עד שישטפה המים, טס לו די בה'כ' גמו. ועי' בוה באג'ם (אה'יע' ח'א סדי קיד) ובמנח'י פ'א' יון (למושחה הוויא לשכטער בוה' בר פטה' גראונד' זילן וגאנת הרברטה הוויין).

רְבָרֶבֶת

ביבליות הנטנין

האוכל מאכל ולא מרגיש טעם מהמת שאינו לו חזש טעם מהמת חולין, כמו שמצוין אצל חוחוקי קורונה, חיב לברך. עלי בשוויין ("תעה ס' יט") שפסק דמי שבשלו מזכה יצא דמי, וא"פ בילעה שלחדר לא מרגשים עם האוכל כלב"ש פמי' ב' שם ס' יט), כיון במניס' (שם) דלא עניינן טעם מטה, ודומאי דרבכת

המודרניזציה דала בערך נמי טעם להם בחוק ובלבול נמי סיגי. והגרני (אותו כו) כת' אדע' של הריגש טעם מוצה בפוי בין שהונגה גורנו ממהה הרוי' נמי קראות אכילה. אולם בערורה' יש (אותו יד) יצא לחודש שאך דקיטייל' הנות ווון אסורה תזרעה מ'ים' גומ'ם בהנות מעיים' סג'. לפיפויו יוצא דמי שאי לו ווש טעם מביך ברכת ההונין וכרא דבלע מוצה דטביהאר לאלא ציריך הריגשת טעם כי סוף סוף הגורן נהנה בשעת בליעת, ולהערורה' שי כי עכ' פ' איכא הנאת מעיים. וכן פסק החרגראם' ששליט' א' (יעstorו מרכדי היל' מגופה). אולם האוכל דורך פטור מלברך ואם בידו לצאות ידי חובה עיג' משוחה אחר ראויל לעשות כו, מבואר כז' לבובשי מרדכי (או'יח סי' לב) הובא במונחי' (חיג סי' יי' אות כד). ועי' בכל זה בשמעתא עמייקתא גליון תכ' פוי'.

四

מי שאנון לו חוש ריח כמו שמצוין אצל חוליו קורונה או נשסתמו נהיריו מחתמת קיריות וכדו' איננו מברך ברכת שטמיים. [חומרדי (ברכות סי' קפח) בשם הרביינו אפרים אינו מברך על הבשימים ואינו יכול להוציאיא וביס י"ח בשמותים של הבדל. אבל דעת האורתודוקס חיסים (ה' הבדלה סי' ח) שיכיל לברך אף אם לא מוציאיא בלבבם י"ד, דאע"פ שאין מוגשים בריה הנה לא יש מהזק ואיש גוופו. והביאו הביבי (סי' י"ג). דעת השבטים עיקב שבח' סי' ב) דאך יכול לברך לעצמו כיון שהנשמה מהנה]. ולענין ברכת שטמים בהבדלה, עלי' להלן בדיוני

۲

מי שהלה בקורונה לדעת השו"ע (שי ריט ע"ח) אם נפל למשכב מחותם החולי צריך לברך. אע"פ שהרמ"א (שם) אע"פ שישיך בו סכמה מ"מ אם חלה במצב קל אליו מברך, אבל אם חלה באגפו שמהלכו לעיו את השבת מברך. עיין בה שבסעודה מוקדמת ילוון תל"ה.

ז

אין לברך ברכה זו עד שיתרפא למגרי. ואחר שיצא מהחולה אף אם עדיין יש רושם מהמחלה מברך. שבת לחוי ח' סי' קב' ד' ולוידין). ועל כן חוליה קורונה אחר שחתרפא ויצא לגורמי מסבנה, אף אם עדיין סובל מחולשה ובדין, מברך. וויי בזה בשעתנא מוקצת גלו תלהן).

ברכות הראייה

דרך זוכית או משקפת

דראייה דרך זכוכיות כגון דרך חולו, משקפים וכו', בכל ראייה גמורה. הילקוט (ח' סי' צט וברכ' רעד) וברכ' (או'ח רס' רעד וס' תכו אות ז). וכן הדין בראייה דרך משקפת. פתיחת הדביר (ס' רעד ואות ז דב' נוב) ובצל החכמה (ח' ב' סי' טז) בשם משב' נשף (ח' ב' רמד). וכך פסק הגראייק ז' כל' (חול' שבעת שני שבת ח' ג' קובע עניינים או'ח אות ז). ועי' במילב' (ס' תכו ס' קא וועעה'צ אות כה) עפ' המהרש"ל, שבעת קידוש לבנה לכתהלה לא יברך דרך חולו (אבל המשקפים א"צ להזכיר). ואפשר שבזה'צ שהזוכויות שקובעות למגרוי שריף אכן לא יברך דרך חולו.

שלטוט ס'ת ממקום נזורת בדור
 צבור שאילו הום ס'ת ואין במיד להציג במקום שיש ס'ת, מותר להביא להם מקום אחר
 ועל כן המקימים ימים מונינים מצומצמים בתבטים ראשאים להביא מהBBC'ג ס'ת'
 ע"מ קרא בצבור. [שו"ע ס'ת קלח ע"ד, בה"ל שם על סע' יד ד'יה א"ו ובית שערים (או"ח סי' מה). ועי]
 בשמענאותה עמיקה גלוין שי"ו]. ואך אם חלק שמו הקריירה אם יש לפורת שיטה שלא שמענו
 מותר. [בב"ל סי' קמג ד'יה בפחותות].
לזורת יחידים
 אין להביא ס'ת לצורך יחידים שאינם יכולים להציג לשם הקריירה, פרט לצורך פרשת
 פורה זוכר. [שו"ע שם, בה"ל שם (שם) ומ"ב ס'ק מו]. אמן לצורך אדם חשוב בתורה מותר בשעת
 צורך להביא ס'ת לצרכו, וטוב לקבוע מקום לסת'ת מבואר בסמוך. [רמי"א שם] ומ"ב ס'ק
 ט. ועי'יש שה' לד'ה ואם הוא] שצדדי קצת שמחמת עשר חשיב השוב].

מפני ארון קודש במקום
 אם מכנים ארון ומוכנים שם החס'ית יומם או יומיים, אין אישור להזקיה החס'ית אף לצורך יחיד. ויש מקלים שאם הכנינו מקום לש'ית אפיקו לצורך אותו יומם בלבד מותר להוציאו ממש. מאי"א (ס"כ ב', אמר א"ר יה' פמ"ג מ"ז ס"ק יב) ומרחשי'ן (דעת תורה שם דה' האב), עני בערוחה"ש (אות לב' שמנהוג לתקן שקראו בו ג'odia מהקי' בקביעות). ואולם דעת הרוש"ז ז"ל (הילכ"ש תפלת פ"ב אות ב') שאין להמנגה זה טהרה. ודעתי ההางי' ימי"ד ח' סי' סי' ואות ג' שיש להשתדל בתכלהה לקרה י'ם. ויש מפוסיק בני ספדים שאסורים אף כשמכינים מקום לש'ית. בהח' (אות פ' כי לפ' ההור שארסר אף להזקיה מכבה"ן לבכבה"ן ג' כשם מימי"ד לו מקום אחר).

לחכמת לבידור בזמן מגיפה

אמרו חז"ל שאם יש דבר בעיר "יפור רגליק", כלומר והסטודנט ביביתך ואל תצא לחוץ. ואם יש רעב בעיר יפה ורגליק, כלומר לך לחפש מזון. נ"ק (ט): ביהיל (טי) תקנין דיה דבמקרים חוליים). ואם יש צורצ' לצתת עכ"פ ללבש מסיכה שביבח חומרתו ופיו. ע"י בה"ל (ט) בשם תפתי עולם (שם ס"ק י) לעניין מחלהת החוליריא, עי"ש).

למנוע התבננות

יש למנוע מה התבננות גבורות אף בתפללה בעבור וככדו. ע"י באגרות הרע"א (ס"ג שא) שכך הנהיג בזמנו שלא היה בבחכמי יותר מטי"א איש, אף כת' שיש מקום למן שורש ישרומו על פתח בית הכנסת ע"מ לעקו על שמירת ההוראה. והכל לפי הוראות השלטונות בכל מקום ומוקום כמו שנבאר להלן.

הטלת סגר כליל ע"מ למנוע התפשטות מגיפה

הטלת סגר כליל על מנת לעצור או למעט התפשטות מחלת, כשהדברו וורם לשינויים חמורים בסדרי העולם כגון איבוד הפרנסה ושיבושים בחיה בני אדם, אין חובה מה תורה להטילו אלא על היחידים לשומר על עצםם. ומ"מ הכל לפי המקומ והזמן לפי גודל הנזק שייתכן שיגרם ונודד ההוצאה כתוצואה ממש. ע"י בחות"ס (חומי"ס סי' מ"ד) שモטור לצאת למלחת הרשות ע"פ שחדר מסכן חי אדם מפני שיש בו מושם תיקון המדינה יצורך נתנווה. והנץ"ב (העמק דבר בראשות פט פט ה) כת' כי כך נודד העולם נמצוא שאן לחוש לחש נפשות בשעה זו תיקון המדינה יצורך נתנווה, וכן רוח נבוי. ע"י עוד בזה בשמעתא עמיקתא גליון תמי"ה).

חוּבָה לְהִשְׁמַעַן לְהֹרְאוֹת עַמְּלֵם לְמִנְעוֹן הִדְּבָרֹת

חוּבָה לְהִשְׁמַעַן לְהֹרְאוֹת השלטונות ע"מ למנוע התפשטות של נגיף, כי אסור לסכן את חברה להישמע על הוראות השלטונות ע"מ למנוע התפשטות של נגיף, וכך במקום של נגיף, ובמקרה שהוא מחייב לנהוג לפי הוראות המדינה שנמצאה בה. וכבר גודלי עולם עצמו ואחרים. וכל או"א מחייב לנהוג לפי הוראות המדינה שנמצאה בה. בשעתם שיתפוף פעולה עם הרשות והפליגו בהזהרות ע"מ לעוצר מוקופ שפרצו בזמניהם. טעם החובה היא כי ההוראותם מבוססות ע"י רופאים וברב מקרים תריה"ד דרואא אפי' נעיכים בכך כוח שחש סכנה. ע"פ שע"פ מדיניות שקבעו יוטר בבלמים אלו, מחייב לעשות כהווארות המקומות שנמצאים שם כי יש זה מושם ותקנת המדינה מבואר בספק. ועוד ייל' דלפעמים היו בכל ספק סכנה ולא חובה זה הוא ע"פ החות"ס (חומי"ס סי' מ"ד) שכ"ת שתקנות שנשינו ע"י שלטון לשובת החבר למונע אסונות ואם לא נשנו על דם היה חייב עליינו עלות כזה, אסור לעבר עליום, ואין להו שיקולות לד"ד. וכן הווא שבשבט הלי (ח' סי' רצא) ובפתח"ש (ח' עמי"ד). וכן הגור גודלי הפסוקים שליט"א עקב התפשטות נגיף הקורונה. ע"י באגרות הרע"א (ס"י ע"א) ששיתוף פעולה עם הרשות ע"מ למנוע המגינה. ע"י עוד בשמעתא עמיקתא גליון תמי"ג).

לומנעם מהברת שם המוגפה

יע"א שיש להימנע שם המוגפה בשעתה ואף לאחר שהיא חלה. ע"י בון יהודע (נדרים מא:) שהביא ע"פ דבריו הש"ס בנדרים שאין להזיך שם של מחלת, וככת' בלא ראי כל מין חול יש ממונה בפניע ואלו המונינים לעולמי המונגים (עמ"י תקע) בשמ ספר המאור הנגדל כת' שאם יש חייו מגפה בעולם, הוא סכח לזכור שם המוגפה, אפי' אחר המוגפה].

מודר

לְהֹרְדוּעַ לְרִשְׁוֹתָן עַל מַיְשָׁאַנְוָ שָׁוֹמֵר עַל הַהֹּרְאוֹת
מי שאמר להיות בвидוד ואינו עוזה בן, וככת' בלא ראי כל מין חול יש ממונה בפניע ואלו המונינים שם, יש למסרו לרשות. והכל לפי חענין. ע"י ברמ"א (חומי"ס שפח עי' א), בפתח"ש (ח' י"ד) אות ו) ובאג"מ (או"ח ח' סי' ט אית' א), ואכמ"ל. וכן הורה הגורא"ק שליט"א עתה מהות התפשטות נגיף הקורונה).

דוני ממוני

תשלומיים לעובדים המובלטים (מוסדות חינוך וכדו) מוחמות מכת מדינה
עובדים, תלמידים וככדי, שאין בידם למלאות תפקידים מוחמות מכת מדינה כגן התפשטות מגיפה עז'י ברמ"א (ס"י שכ"א סי' א) ובש"ק (ט), יע"א שאחתה הנגרם מוחמות זה הוא על בעל הבית (המעסיק והורי התלמידים) ועליו לשלם משכורותם ע"פ של אבדו. ע"י רמ"א (רסי' שלד ושכ"ה). ויע"א שעלהם להתחALK בהפסק בשוויה. [עמ"י (ס"י שכ"א סי' ח)]. ויע"א שדוקא אם המשאל לא נתן למדוד וככדי והמלמד מוכן לקיים תנאו, ההפסק על בעה"ב, אבל במוגפה או שאר מכת מדינה שוגם המלמד נאלץ לברוח וככדי ההפסק על המלמד. עזרה"ש (שם). ודעת התנויות (רסי' שכ"א) שאם חלה הנער או שברח מוחמות דבב, שנאנש מוחמות גוף הדבר ששברו שאין לו לשמר פטור הבעה"ב מלשלשים. ולמעשה כיון שיש מוח' בדבר אם הבעתי מוחזק במנון מעיקר הדין אינו יelib לשלם. ע"י במחה"מ פאודה (ס"י לט) שבד' שבעמוק ספק אולין אחר המוחזק). ומ"מ ראוי להתפער לשלים חצי (והכל לפי העניין שאם המלמד עדין מלמדו דרכ' טלפון וככדי יש לשלים עכל. מאייד יש לנכונות את ההוצאות השוטפות שאין צורך להתפער והוא עצמו בגין הוצאות נקיון, מזון וככדי). מהות"ס אורחות"מ כל ז סי' י במעשה שהורה להתפער והוא שילם הכל. ע"י עד וזה בשמעתא עמיקתא גליון תמי"ה). ונראה שבאופןים שפטור משלם אלא שהפועל וככדי נזק, רשאי לשלים שכרו ממעשר כספים. ע"י בשמעתא עמיקתא גליון שצ"ג בגין שלם שכיר על מושעת מעשר]. ע"י עוד בזה ובעניין שכירות בתים וככדי בשמעתא עמיקתא גליון תמי"ח.

מובטלים מכתם סגר חז"ר האם הוא בכל מכת מדינה

סגר שהוטל על מנת למנוע התפשטות נגיף הקורונה ע"פ שบทחולת התפשטות המוגפה הדבר היה בכלל מכת מדינה (ע"י בזזה בשמעתא עמיקתא גליון תמי"ה) נראה שעתה שהתמודדות עם המוגפה נהפק לשגרה ודבר דו"ע הוא שצפויים סגרים חזרים, הדבר אינו בכלל מכת מדינה אלא בכלל אונס ידוע שאם לא התנו מרأس ידו של הפועל על התחחותה. בכול מכת מדינה אלא בכלל אונס ידוע שאם לא התנו מרأس ידו של הפועל על התחחותה. וש"ע"ר ורמ"א (ס"י שלד עי' א). ע"י ברמ"א (שם) בעניין שכירות דירה דבעל הבית היי פועל. יש חולקין ועכ"א לא מוכאים מידי המוחזק. ע"י עד בש"ע"ר (ס"י סי' ג) בעניין מטלילים שכ"ת שבאונס ידוע לשוכר והמשכיר, ידו של המשכיר על התחחותה).

ניתן להזין לשיעורי הלכה מבעניהם שמעתא עמיקתא שליט"א בקהל הלשון – טל': 6761* יש להזכיר 3-3-1 שלוחה 65

ניתן לתרום דרך "נדירים פלוטס" – יש להזכיר: 1. קופות נספנות 2. הנבי ישוב רמות ב' 3. גליון שמעתא עמיקתא

لتתאות לעוב"ם ממנה ג' או לתפקידו במקומה כלים סגור, ניתן הכליל לעוב"ם ממנה ולהאר מכך כשייפתו אוטם וחזרו ויקנה אותו וממנו וטבלונו בברכה. ע"י ברכות (ס"י קר ס"ק קב) בשם שלוח גנוב, בא"י מותת שנה ב' אותיות י"ו (ו) ומוח"י (ו' ח' סי' קכו אות' ב'). ואף המב' (ס"י שכ"ק לה) אשר דיזה בניד. ע"י בשמעתא גליון ק'. ואם אין בידו להשיג יפרק הכליל לפני שלשה וישתמש בו ולארח מפיקתא גליון ק'. ואם אין בידו יפרק הכליל לפני שלשה וישתמש בו ולארח מפיקתא גליון ק'. ובמהר"ל דיסקון (שם). ובΌψה שהחכמי עכו"ם יקח בפה בלא ברכה. דיעו" בחר צב' במרה"ל ס"ק (ט) ובמשנה הלכות (ח' סי' קה) שנ"ח האם גוי שהחפcker כל' יש חובה לטבול ועכ' יטבל בלא ברכה. (ו' י"ד סי' קט)

טבילה מצוח

מקלהת לאחר הטבילה

motor להתקלח אחר הטבילה במקומה על מנת למנוע חשש הדבקה. ע"י ברמ"א (ב' ראי סי' ח) שנגן להחמיר לא לרוח בימי שאובין אחר הטבילה. מ"מ אין זה אלא חומרה ומוקום כורך מילין מכובא באג'ם (ו' י"ד ח' סי' צ). ולענין שימושם בימים חמים לצורך זה בשבת ע"י מש"כ לעיל בדין שבת.

טבילה ביום

במקומות שלא ניתן לטבול במקומה ניתן לעשות כן בים. ווחול אינו חוץ כי הוא דק ולא דמי להא סיכון קב"ה טלי' לי. ובמכן תrush בד רוח וטбел עמו מושם צניעון, ע"י שווי"ס (ס"י קכח טע מ), בג'ים (ה' ח' ע' ח' סי' ד ד"ה הנכו לענ"ד) ובמנחין (ח' סי' ל). צרך שחברתת תעמוד על גבה ע"מ לראות של כל וגפא נכס' במים כמכובא בשיעיר (שם סי' ט), ואם אין לה מישטע מודע על גבה ע"מ שערקה לכורך שערקה על ראשיה על רשותה או בראשה ע"מ לערל בעורתה, עכ' ברכות.

ביום

במקומות שזוקקה לטבול בים, אין לעשות זאת בלילה מושם חשש טובעה ועל כן עליה לטבול ביום ותעשה כן ביום השמיני. ע"י שווי"ס (ס"י קכו טע מ), ובעת' (ס"ק כה טע מ) בא"ס חמוד' דינאל שבמקרים אונס לכל הדברים שעביר ודי מותר לטbel בו. ע"י בג'ים (ו' י"ד ח' סי' ז) או כת' ב' ובשעורי שטט הלוי (אות א) שעכ"פ באונס ניכר ודאי מילין. וכן הורה הגומיש קלין שליט"א. ובשעת הדחק גודל אפשר להקל לעשות כן ביום השביעי בתנאי שאין מותיכדים במקומות אחד עד הלילה, אלא לא יתראו כלל או יפשו במקומות שיש אנשים אחרים. ע"י בחת"ס (ו' י"ד סי' קכ' ד' א) הובא בפתח' (ס"ק קכ' ס"ק ט), בשואל ומשיב (ק' ח' סי' ח) ובאג'ם (ו' י"ד ח' סי' ס' ד' ח' ג' רנאחה).

התרת נדרים

דרך הטלפון

מקום החוץ ניתן לשוש התרת דים דרך הטלפון. שבט הקחת (ח' סי' רטל).

התרת על חומרא שאינו יכול לקיים מחתמת אונס

מי שנוהג איזה חומרה שקיבול להזיר ממנהו על עצמו ועתה נאנס מחתמת בידוד וככדי ואין בידוד לקיימה באופון זמני י"א שכ"ו שדעתו להזיר ממנהו (בשנה הבאה) אינו צריך התרה. ג'מ"ר (ו' י"ד סי' רזי). ויש מהרומים בו. (ש"ד שם ס"ק ב'). ויע"א שאם אין מושא מי שיתיר לו יש להקל במקומות הדחק. מ"ב (ס"ק יט) ושור הצעון (אות ל'). ולמעשה מורים להקל בזזה אף לכתחה. שבט הילוי (ח' סי' לא) לאות ב', תשובה והנהוגות (ח' סי' רז), אוור לציון (ח' פ"ד פ' האות ז' ד' ומכל). ע"י בשמעתא הלוי (ח' סי' לא) לאות ב', תשובה והנהוגות (ח' סי' רז). ובשעת הדחק גליון רני'ה).

אבילות

קל רופאים בימי מגיפה

בعة הדבר שיש מקומות שנוהגו לא מותבלים, כי יש לחוש שמחמת פחד "בנסיבות" באלו לדיidi בכח סכנה. והכל לפי הענין. נזהריל (ס"י מאן) והביאו הרומי"י (ו' י"ד סי' שד טע מ) ותבש שקטה נחגנו. ובכassa אליהו (ס"י שכ"א סי' ד) כת' שלא נחגנו. אלום הערווה"ש (אות ט) הביאו וכות' שבדאדיים יש חשש פחד זה כיון דכלחולו אף שאב"ס אם האבות גירום תופת אין לו להקל היש"ה והדרשו שטט שטט במקומות הדחק. מ"ב (ס"ק יט) ושור הצעון (אות ל'). ולמעשה מורים להקל בזזה אף לכתחה. שבט הילוי (ח' סי' לא) לאות ב', תשובה והנהוגות (ח' סי' רז), אוור לציון (ח' פ"ד פ' האות ז' ד' ומכל). ע"י בשמעתא הלוי (ב' פ"ז סי' כ) שטט מנוגה זה הוא מושם סכינה מהמת הצער והdagגה. וכן הוא בערורה"ש מלכיאל בשם ח' שטט. ובשעת הדחק גליון רני'ה). הניל והערינו שבדבר שאול (ו' י"ד שם) כת' שהוא כי אבלות אונס לא במקומות שיש מחתמים, וכיוון שבימי המגפה כל א' מסתגר הררי שאינו מוחזק ופליק אין אובילות נהוגת).

עניבי חושן משפט

חוּבָה שְׁמִירָת הַגּוֹף וְהַנְּפָשָׁת

אפשר למכן עצמו בשעת מגיפה

מי שעלול להסתכן מחתמת מגיפה וככדי, עובר על "ונשמרתם" כמכובא לעיל. ומ"מ במאובט שיש בו חשש רוחוק של סכנה, אין בו מושם "ונשמרתם", ועכ' מותר לטוס למקומות שהחחש הדבקות קיים באחוזים נמושים ע"פ ששם גבויים מושם גבויים מאשר מושם מוקום מושאו. והכל לפי הענין. ואפי' באופון שמותר לחלק שבת ע"מ להציג, מ"מ ע"פ הדין מותר לו להכנס למכב' זה כמו שבאו'ו להלן. ועי' ב' בה במשמעתא עמיקתא גליון ש'כ'.

אפשר למכן אחרים

אם מסקין אחרים כגן שעלול להדק אחוריים, עובר אף על "לא תשים דמים", כי נצטווינו במצוות זו להסיר כל מכשול העולם להביא א' בראות. ורמב"ם (רשות פ"י"ה הד') ויל' שם עובר על עוד א' איסורים כמו שסבירנו בס"ס בשמעתא עמיקתא גליון תמי'ה].

העלון נתרם לע"ג מרדכי מנחם מנדל ב' א' בראות רשות פ"ל' 052-767-0503 – לשאלות והערות נספנות ג' ב' – יש להזכיר 3-3-1 שלוחה 65

© שמעתא עמיקתא – להצטרפות לרשותת הדרוזת בדוא"ל ייש לשולח בקשה לכתבות: amikta571@gmail.com או amikta@amikta.co.il